

Բայց դրեցաւ սա ի հայրապետանիստ մայրաքաղաքն Լէվ կոչեցեալ, որ է Առիւծ, ի դուռն Ննջման սուրբ Աստուածածնին, որ յայժմ գերեալ եւ մատնեալ է յազթարմայից ձեռս, որպէս ի հնունն Տապանակն ի ձեռս այլազգեաց: Ի հայրապետութեանն տեառն տէր Փիլիպպոսի եւ թագաւորութեանն նորաստակ արքային Վլատիսլաւին: Նօտրեցաւ Մեկնութիւն Արարածոցս ձեռամբ երկուց եւ երից նօտարացն, զոր եղև զրաւ եւ յաւարտ սորայ թվ. ՌՁԵ. դեկտեմբեր ԺԵ. սուրբ Յակոբայ պահոց, զոր աղաչեմ գհանդիպողսդ այս սուրբ Կտակիս... գառաջին եւ զվերջին աշխատողսդ մէկ Հայր մեղայիւ մի յեջէք... ամէն:

Թղ. 139բ. Եւ ինձ անարժան զրչիս Սիմէոն զպրիս մեղաց թողութիւն:

Էջմիածին, Թ. 1004, թղ. 189բ—193բ (Վարդանայ Մեկնութիւն Հնգամասենին):